

63 KONST AKTUELLT DALSLAND

AKTUELLA UTSTÄLLNINGAR OCH PROJEKT PÅ DALSLANDS KONSTMUSEUM 5/9-15/11 2026

Attila Urbán »Metronom No.7«

KONST SOM HAR MED SAMHÄLLET ATT GÖRA

Annika Elisabeth von Hauswolff och Klas Barbrosson är gifta med varandra. 2015 gjorde de sin första gemensamma utställning, *Samhällsutställningen*, som visades på Galleri Konstepidemin och ingick i Göteborgs Internationella Konstbiennal. Nu, ett decennium senare, gör de en uppföljare för Dalslands konstmuseum; *Samhällsutställningen 2*, och utlovar en fördubblad energi i det utställda.

– Verken laddar varandra, säger Klas Barbrosson och skojar till en jämförelse med filmen *Terminator 2*.

– Tvåan är bättre!

Vi träffas på ett kafé i Göteborg, staden där de bor och verkar, för att tala om den kommande utställningen.

– Tvåan kommer att blir mer allvarlig, världen är ju inte längre densamma. Så mycket tunga saker har hänt, säger Annika Elisabeth von Hauswolff och berättar om den gemensamma

arbetsprocessen som inneburit regelrätta arbetsmöten där de pratat ihop sig och sedan gjort ett urval av vad som ska vara med av var och en. Självständiga verk i dia-

log med varandra, baserat på associationer kring begreppet samhälle.

– Allt är öppet för tolkning, säger Klas Barbrosson och påpekar att i titlarna finns nycklar att hämta.

Nu är ju detta ingen samhällsdokumentär,

utan en konstutställning med allt vad det innebär av frihet gentemot tema och motiv. I färg och form har de olika bildspråk, men de hämtar båda sitt material i samhället. Två uppmärksammade konstnärer med långa

»The Hole is a Noun #3« Annika Elisabeth von Hauswolff

karriärer bakom sig.

Annika Elisabeth von Hauswolff (f 1967) är fotograf och slog igenom stort i början av 1990-talet med en serie iscensatta bilder

Back to nature. Bilder av nakna kvinnokroppar liggande i naturen, anonyma, till synes döda, mördade? Serien blev upptakt till flera liknande arbeten där kvinnors utsatthet, våld, kön och den manliga blicken var hennes teman, gestaltat i en gåtfullt undanglidande stämning. Som verket *Hey Buster! What Do You Know About Desire?*, en schäferhund ligger på en strand bredvid en övertäckt kropp (ett lik?). Verket köptes tidigt av Moderna museet. Hon nämner det själv som ett av henne viktigaste.

– Jag var väldigt intresserad av kriminalfotografi på den tiden och var på residens i Kalifornien. Där byggde jag upp den här scenen på en strand.

1999 representerade hon Sverige på Venedigbiennalen med en serie stora, blanka, färgfotografier i en mer surrealistisk

anda. Hon har också arbetat rent dokumentärt. Ett samarbete med historiken Jan Jörnmark resulterade i en bok *Avgrunden* (2011) som fick Kritikerpriset.

2021 visade Moderna Museet *Alternativ sekretess*, en stor, mycket hyllad, retrospektiv utställning över Annika Elisabeth von Hausswolffs hela karriär. I den visades bland annat serien *Oh Mother What Have You Done*, baserad på foton av fängslade eller frihetsberövade kvinnor hon samlat under en längre tid och sedan bearbetat.

Idag arbetar hon nästan uteslutande på detta sätt, med arkivmaterial, andras bilder, som hon köper på auktioner eller likande och bearbetar, anonymiserar, förändrar på

olika sätt; överför till plexiglas och målar baksidorna med oljefärg, eller överför till emaljplåt. Vi ser flera exempel i Dalslandsutställningen.

– Jag är hela tiden nyfiken på nya tekniska lösningar, det är det som driver mitt konstnärskap framåt, säger Annika Elisabeth von Hausswolff.

Hos Klas Barbrosson (f 1976) är samhällsanknytningen mer konkret. Han jobbar inte sällan med redan befintliga material som han hittat eller fått. I kombination med titeln blir resultatet ofta underfundigt och humoristiskt.

»SLARV« Klas Barbrosson

Som verket *SLARV* gjort av krockskadade blåvita vägtrafikskyltar sammanfogade till en abstrakt relief. Ett annat verk heter *Sweet dreams of rhythm and passion* och består av röda brandlarm från Långbro

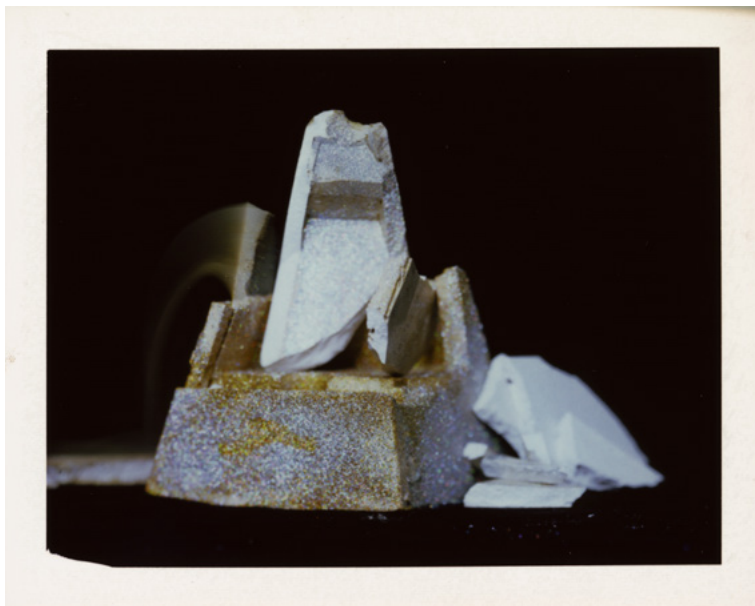
mentalsjukhus, formade i en stor cirkel.

– Jag fick dom av en kompis, han monterade ner dem när sjukhuset skulle byggas om till krog, berättar Klas Barbrosson och tänker att verket kanske kan väcka tankar om psykvården av idag.

– Jag gör stor skillnad på ironi och humor. Ironi är värdelöst. Humor har alltid använts för att lyfta fram det som är jobbigt. Att man fortfarande kan skratta, det är nice, säger Klas Barbrosson och beskriver sitt konstnärskap som en fascination för maktstrukturer och hierarkier.

– Eller när lågkultur möter elitistisk kultur, då skapas energi, i det mötet tycker jag det är väldigt intressant att befinna sig.

.. OM DEN MÄRKLIGA TID SOM ÄR NU

Allt började när han som 13-åring fick en polaroidkamera av sin mor, en belöning för att han drog ut en värkande tand. Idag är analog fotografi ett av många uttrycksmedel för konstnären Attila Urbán. Han arbetar också med rörlig bild, installation, ljud och performance. Möt hans utställning *Inkallelseorder* i den nedre utställningshallen.

Tematiskt kretsar Attila Urbáns konstnärskap kring frågor som historia, migration, exil, språk och ritualer. Minnesfragment vävs samman med tänkbara framtids-scenarier i en suggestiv bildvärld. Mycket tar avstamp i hans ungerska bakgrund.

– Jag drivs av en väldigt nyfikenhet. Jag vill veta hur saker känns. Som till exempel: Hur känns det om jag hänger upp och ner i en halvtimme? Så testar jag det, säger Attila Urbán och beskriver hur ett verk kan

komma till och hur han ibland använder sig själv, sin kropp, för att gestalta en känsla:

I verket *Horisont*, en film han spelade in 2015 i Serbien nära gränsen till Ungern, när flyktingkrisen var som intensivast. Då stängde Ungern sin gräns mot Serbien och byggde ett fyra meter högt taggtrådsstängsel för att hindra flyktingar att komma igenom. Känslan av vanmakt och utsatthet blev total. Filmen visar en tegelmur i bild. I mitten av muren finns ett tomrum. En person, han själv, kryper

längst muren och fyller igen hålrummet med sin egen kropp.

– Jag bodde då nära ett tegelbruk. Mina idéer kommer ofta till mig på liknande sätt, genom tillfälligheter, situationer jag hamnar i.

Verket visades på Göteborgs Internationella Konstbiennial 2017, i en separatutställning där han hämtat titeln från en av den ungerska tonsättaren Béla Bartóks symfonier. Musik

är viktigt för Attila Urbán. Han spelar trummor i ett band och lägger själv musik, ljud, läten, till sina filmer.

Attila Urbán bor och arbetar i Göteborg, en stad han stannat kvar i efter studierna på Valands konsthögskola (2001–2006). Ateljén i Gamlestan är välfylld och välorganiserad. Här finns flera större rullbandspelare, kameror, filmkameror, en stor filmduk, en synt och ett piano. Här finns också en vinylskivspelare, en hyvelbänk och bildhuggarjärn, med mera, med mera. Nästan alla är analoga instrument. Det är viktigt.

– Det analoga brinner jag för. Och jag har alltid velat befinna mig bakom kameran, fånga något, hitta något.

På golvet står 60 avskalade metronomer prydligt uppställda likt en armé. Nakna, tystade, utan den pendel som sätter rytmen, tickar fram tiden. Metronomerna ska snart transporteras till Dalsland och ingå i en installation.

– Jag har tagit bort mekaniken, säger Attila Urbán och fortsätter med en dystopisk beskrivning av den märkliga tid som är nu:

– Vi lever i en mellantid. Tiden står på paus. Det är så mycket som vi inte vet. Vi vet

inte vad det är som pågår mitt ibland oss nu. Och vi vet inte vad vi har framför oss. Alla är oroliga för framtiden.

Om detta handlar hans utställning *Inkallelseorder*. En film, ett »audiovisuellt poem«, kommer också ingå. Liksom 36 ikoner han tillverkat av päronträ. Och en magisk kristallkrona... En tysk filosof, Hartmut Rosa, som skrivit mycket runt tidens acceleration,

har inspirerat. Liksom den ungerska filmaren Béla Tarr – en mästare i långsamhet och en person som återigen knyter Attila Urbán tillbaka till sitt ungerska ursprung och sin tvåspråkiga uppväxt.

Attila Urbán är född i Sverige 1977, i Köping i Västmanland. Hans föräldrar kom från Szabátka som staden heter på ungerska, Subotica på serbiska, i forna Jugoslavien som arbetskraftsinvandrare till Sverige på 1970-talet. De fick jobb på

Volvo som många andra

ungrare vid den här tiden. I Köping fanns 29 ungerska familjer som umgicks och levde sammansvetsat likt en ungersk enklav mitt i det västmanländska landskapet, berättar Attila Urbán.

– Kulturen hemma var så stark. Vi åt ungersk mat, lyssnade på ungersk musik, såg ungersk film och pratade ungerska inte minst. Inga direkta konstnärer fanns bland oss, det var arbetarklass. Men min mormor sydde gobelänger, det gjordes i alla hem, efter arbetsdagen slut satte kvinnorna sig ner och sydde. De beställde kataloger från Tyskland och sydde med små korsstygn fram motiv av kända tavlor. Det måste ha påverkat mig.

»Polaroid plate No. 48«

EXPERIMENTELL FARGFEST

Amanda Ahlberg och Line Arnewid. Fotograf: Emilia Bergmark Jiménez.

Studenter från Tillskärarakademin i Göteborg har åter intagit Galleriet. Denna gång har de samarbetat med Kulturlabbet, en daglig verksamhet i Göteborg där konstnärer med intellektuella funktionsnedsättningar arbetar. Kulturlabbet har skapat tygera. Tillskärarakademin har formgett.

Resultatet har blivit en färgsprakande samling fantastiska plagg och huvudbonader.

– Det har varit ett jätteroligt projekt. En utmaning att försöka väva ihop konstnärernas personlighet och uttryck med våra tankar och formspråk, men väldigt utvecklande, säger Amanda Ahlberg, student vid Skrädderi

som arbetat med ett tyg av Line Arnewid.

Projektet ingår i en kurs, *Skala, volym, förskjutning*, som i sin tur ingår i utbildningarna Skräddare – herr, dam och klänning och Modist under det första året. Uppgiften har varit att – med tyger från Kulturlabbet – fritt och utforskande formge avantgardistiska,

skulpturala plagg utan krav på funktionalitet eller kommersiell anpassning.

– Det är viktigt att säga att detta är experimentell design. Vi har först jobbat med drapering i olika material; papper, tejp och plast, för att få fram former på ett nytänkande sätt. En metod för att frigöra sitt sätt att se på kläder, berättar Oskar J Staaf från modistlinjen, vars huvudbonader därefter skapats av ett tyg av Kimmo Joukainen.

Designprocessen började med att varje student tog fram ett eget moodboard, ett slags idécollage inspirerat av kursens titel, ord och teman. Därefter fick var och en ett personligt brev från den slumpmässigt valda konstnär som skapat tyget de skulle arbeta med. I brevet presenterar hen sig, vilka intressen hen har och vad som inspirerat till tyget.

Sen fick studenterna materialet, de digitaltryckta tygerna, baserade på handmålade original. Brevet tillsammans med tyget var studenternas utgångspunkt för sin design. De fick också konstnärens personliga kroppsmått så att plagget, huvudbonaden, skulle passa just dem. På så sätt blev det också en kundrelation.

– Lines brev var väldigt starkt och gjorde stort intryck på mig. Det fick mig att helt tänka om vad gäller min design. Hon var så stark, stolt och övertygande i sitt engagemang för antimobbing till exempel. Tog ingen skit. Ägde allt. Hon var lite som en frihetskämpande operasångerska, det blev min inspiration berättar Amanda Ahlberg och visar en klänning med kraftiga svarta mönsterformer – krukor enligt Line – i en

design som lånat formelement från operahuset i Sidney, En vacker liten huva i svart, stel chiffong blev det också.

– Kimmo älskar att bada, han gillar att måla och han tycker om teknomusik, berättar Oskar J Staaf. De uppgifterna tog han fasta på då han skapade sina två hattar utifrån Kimmo Joukainens handmålade canvas (modisterna fick jobba direkt med originalmaterialet för att få stadga i hatten).

När kläder och huvudbonader börjat ta form var det dags för provning. Då träffades alla, det blev en mycket positiv upplevelse.

– Kulturlabbets konstnärer drivs så mycket av glädje, en prestigelös glädje, dom gillar det dom gör och dom visar det. Det var fint att möta. De inspirerade oss till att leka mer, och att inte ta oss själva på så stort allvar, menar både Amanda Ahlberg och Oskar J Staaf.

Det finns idag ingen eftergymnasial högskoleutbildning inom bild- och formområdet för studenter med intellektuella funktionsnedsättningar.

Här spelar Kulturlabbet i Göteborg en viktig roll. Med en daglig verksamhet sedan 2001 är det både en utbildningsplats och en arbetsplats för konstnärer med intellektuella funktionsnedsättningar.

Konstnärerna som deltar i utställningen är: Sarah Thomsen, Sarah Edberg, Mandus Nilsson, Kimmo Joukainen, Emma Apelgren, Lisa Sjölin, Martin Engberg, Emma Davegård och Line Arnewid. Studenterna från Tillskärarakademin i Göteborg är: Skräddare: Amanda Ahlberg, Hjalmar Wallin, Ted Arveklef, Maja Rauer, Emma Turja, Ruut Salonen och Siri Backhans. Modister: Oskar J. Staaf, Edith Brink, Tindra Palme, Max Kausland Eide och Derya Ucar.

Oskar J Staaf och Kimmo Joukainen.
Fotograf: Emilia Bergmark Jiménez.

VÄLKOMMEN TILL HÖSTENS UTSTÄLLNINGAR PÅ DALSLANDS KONSTMUSEUM

Efter en härlig, intensiv och inspirerande sommar ser vi nu fram emot en höst fylld av nya konstupplevelser på Dalslands konstmuseum. Hösten är en särskild tid på museet – tempot blir lägre, samtalen får ta mer plats och konsten kan upplevas i lugn takt.

I den övre hallen möter vi *Samhällsutställningen 2* med verk av Annika Elisabeth von Hausswolff, en av Sveriges mest inflytelserika konstnärer, inte minst uppmärksammas för sina suggestiva iscensatta bilder med ett dokumentärt bildspråk och Klas Barbrsson, vars konstnärskap rör sig mellan det vardagliga och det existentiella med stor känslighet. Deras verk skapar en spännande dialog med varandra och öppnar för nya perspektiv på vår samtid.

Vi presenterar även en utställning i den nedre hallen med Attila Urbán, vars arbeten kretsar kring

minne, identitet och människans relation till plats och historia.

Tillsammans med en modeutställning i Galleriet, ett samarbete mellan studenter från Tillskärar-akademien i Göteborg och konstnärer från Kulturlabbet, bjuder hösten på Dalslands konstmuseum på möten mellan konstnärskap som på olika sätt undersöker vår samtid, våra minnen och vår blick på världen.

Jag är därför mycket glad över att få välkomna er till årets höstutställningar – och till höstens programpunkter. Nu bjuder vi exempelvis in till *Museikvarten*, korta visningar, under helgerna. Håll utkik på vår hemsida, Facebook och Instagram för aktuell information och datum.

Foto: Satu Knappe

Maria Carlgren
Museichef

ELD- OCH LJUSKVÄLL LÖRDAGEN DEN 14 NOVEMBER

Missa inte årets Eld- och Ljuskväll kring sjön Upperdushöjlen som går av stapeln lördag 14 november. Håll utkik på våra sociala medier för mer information framöver.

Varmt välkomna!

ÖPPETTIDER:

Onsdag-söndag kl 11-17

Produktion: Dalslands konstmuseum

Texter: Anna-Stina Lindén Ivarsson

Form: Sara Lund, Reform

Upperdus
464 40 Åsensbruk
0530-300 98

www.dalslandskonstmuseum.se

**Dalslands
konstmuseum**

Museet stöds av Västra Götalandsregionen, Melleruds kommun, Häfreströms företagspark & vänförening.